इति। द्विविधा देवाः, केचन 'यजमानस्य', गृहे 'सायमागच्छन्ति', अपरे पुनः प्रातरागच्छन्ति, तत्र सायं दुग्धस्य विनाशे कांश्चिद्देवान् सायमागच्छतो भागेन विरहितान् करोति। ततस्तत् परिहारायेन्द्रार्थं व्रीहीणां निर्वापमात्रं कृत्वा तस्मिन् दिने पुरोडाशमनिष्पाद्य वह्निसमीपे निवसेत्। तथासत्योषधीनां हेतुत्वेनपयोरूपत्वादोषधीरूपं पय एवोपक्रम्य देवताश्च स्वाधीनत्वेन गृहीत्वा समीपे निवसति। ततः 'यत्', 'प्रातर्दुग्धं स्यात्', 'तच्छृतं' पक्वं, कुर्य्यात्, तथा सति सान्नाय्यरूपयोर्दधिक्षीरयोर्म्मध्ये क्षीरं मुख्यमेव सम्पद्यते। 'अथ' अनन्तरम्, 'इतरः' हविःपदार्थः, पूर्व्वेद्युर्निरुप्तैर्व्रीहिभिः 'एन्द्रः पुरोडाशः', एवं भवेत्। तेन क्षीरेण पुरोडाशेन च 'अस्मै' यजमानाय, 'इन्द्रियं' हविर्द्वयसाध्यत्वे फलोत्पादनसामर्थ्यं, 'समीची' अनुकूलं, सम्पादयति। पयो वा इत्यादि पूर्व्ववत्॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, यस्योभौ दोहावार्त्तिमार्च्छेयातामाग्नेयमष्टाकपालं निर्व्वपेदैन्द्रं पञ्चशरावमोदनमग्निं पुरोडाशेन यजतैन्द्रं पञ्चशरावेनेति। तदेतद्विधत्ते। "उभयान् वा एष देवान् भागधेयेन व्यर्द्धयति। ये यजमानस्य सायञ्च प्रातश्च गृहमागच्छन्ति। यस्योभयꣳ हविरार्त्तिमार्च्छति। ऐन्द्रं पञ्चशरावमोदनन्निर्वपेत्। अग्निं देवतानां प्रथमं यजेत्। अग्निमुखा एव देवताः प्रीणाति। अग्निं वा अन्वन्या देवताः। इन्द्रमन्वन्याः। ता एवोभयीः प्रीणाति। पयो वा ओषधयः। पयः